

Anghel Betolian – Avocatul, Mentorul, Decanul

dr. Bianca Maria Carmen PREDESCU
Profesor universitar
Avocat Baroul Dolj

Anghel Betolian s-a născut la Drăgășani, în mai 1845 (P. Chiăcoiu, *Anuarul Baroului 1905*, Arte Grafice Ralian și Ignat Samitca, Craiova, 1905, p.53). Începe cursurile primare la Craiova și pentru a primi cea mai bună educație și instrucțiune școlară a urmat Liceul Sf. Sava din București, iar apoi Facultatea de Drept în capitală, fiind licențiat în anul 1868 cu teza „*Drept roman. De conditione in debitu. Dreptul român*” (*Dicționarul Personalităților Doljene*, Aius, Craiova, 1999, pp.28-29 și *Un Dicționar al Personalităților din Dolj*, Aius, Craiova, 2005, p. 39).

Își începe o strălucită carieră juridică în anul 1869, cu o scurtă perioadă de magistratură, aceea de Consilier la Curtea de Apel din Craiova, până în anul 1871. Există lucrări care pretind că a fost și Procuror General la aceeași instanță și Președinte al Curții de Apel din Craiova (*Dicționarul Personalităților Doljene*, preluat în *Un Dicționar al Personalităților din Dolj*), dar aceste magistraturi nu s-au confirmat din nicio altă sursă documentară, deși au fost verificate Anuarele pe anii 1870-1911. În Anuarul Baroului din 1905 nu sunt menționate nici magistraturile și nici demnitățile politice, informații ce se pot confrunta cu *Istoria Baroului Dolj 1864 – 1928*. Mai exact, la Capitolul X – Consiliile de Disciplină, p.295 există nota de subsol 2 care îl privește pe C.A. Mitescu, consilier, despre care se arată că deținuse anterior magistraturile de Procuror General și Președinte al Curții de Apel, care sunt trecute pe seama lui Anghel Betolian de autorii cărții apărută în 1999, reluată în 2005. Eroarea este explicabilă prin faptul că nota 1 privește date relative la fostul Decan al Baroului Dolj și fără prea multă atenție s-a trecut și informația de la nota 2 în continuarea primei.

În anul 1871 a demisionat din funcția de Consilier la Curtea de Apel și intră în avocatură, demisionând definitiv din magistratură în 1877, iar de la 1 ianuarie 1878 a exercitat neîntrerupt profesia de avocat, căreia și-a dedicat întreaga viață și pricepere, fiind apreciat ca „*om cu o cultură aleasă și înzestrat cu mult talent, unul din avocații de frunte ai Baroului Dolj și un distins jurist*”(George Mil. Demetrescu, *Istoria Baroului Dolj 1864 – 1928*, Tiparul Prietenii Științei, Craiova, 1928, p.295).

Iată cum își făcea cunoscut deschiderea biroului de avocatură, alături de reputatul Petre Chițu, Decanul Baroului Dolj la acea dată „*Subsemnații Petre Chițu și Anghel Betolian, licențiați în drept, îmbrățișând profesiunea de avocat, cu onoare anunțăm celorla ce vor avea necesitate de concursul nostru în apărarea cauzelor, atât la Curțile și Tribunalele de aici, cât și din cele alte districte, că am deschis un birou de avocatură, strada Madona Dudu nr. 1427, Casele D-lui G. Panaiotescu, ore de consultație : de la 8-9½ ante-meridiane și de la 6-7½ post-meridiane. P. Chițu – A. Betolian, Craiova, 15 iunie 1871*” (George Mil. Demetrescu, *Istoria Baroului Dolj 1864 – 1928*, Tiparul Prietenii Științei, Craiova, 1928, p.117).

De-a lungul celor 14 ani de conducere a Corpului avocaților din Craiova, Anghel Betolian a avut sediul profesional în strada Gheorghe Chițu nr. 23 (P. Chiăcoiu, *Anuarul Baroului 1905*, p.53). A fost căsătorit și a avut un fiu – Sorin, care a urmat Colegiul Carol I din Craiova și apoi Politehnica la București, profesând ca inginer și s-a stabilit în capitală. A locuit în timpul vieții sale în Craiova, str. Gheorghe Chițu 23, actual Simion Bărnuțiu nr.33, casă vândută, după un timp, de urmași (informații date de Dna. Marcela Carmen Victoria Predescu, fost avocat în Baroul Dolj și jurisconsult, fiica avocatului George Dem. Miulescu, a cărei soră Florica Angela Miulescu a fost botezată de sora Decanului Betolian, motiv pentru care a și primit numele de Angela).

„*Fire aleasă, ajutat de o inteligență superioară și dotat cu un spirit de judecată și de observație proprie lui, reputația sa veni imediat și cuceri de la început locul de onoare, nu numai în Baroul nostru și în cercul magistraturii locale, dar chiar și în Baroul Capitalei, unde Betolian era apreciat ca un jurist de valoare și desăvârșit cunoscător al dreptului*” (George Mil. Demetrescu, *op. cit.*, p.118).

Figură marcantă a orașului, personalitate a Partidului Liberal, a fost ales pentru două legislaturi deputat de Dolj, fiind desemnat și epitrop al așezământului Madona Dudu. Demnitățile politice le-a exercitat până în anul 1893, dată după care s-a retras definitiv din politică și s-a dedicat profesiei și organizării sale, din noua demnitate de Decan al Baroului Dolj. Ca om politic a susținut cu multă abnegație interesele naționale, fiind deputatul care a citit în Adunarea Națională, Declarația pentru Războiul de Independență.

Din această perioadă au rămas lucrările „*Câteva cuvinte asupra organizării puterii legiuitoare în raport cu principiul separațiunii puterilor*” și „*Răspuns la Raportul Prefectului Dolj către Ministerul de Interne în privința anchetei de la Madona Dudu*”, ambele publicate la Craiova.

La 15 septembrie 1895 a fost ales în funcția de Decan, chiar dacă Petre Chițu, care demisionase, candidase din nou. Ideea a fost mai puțin inspirată și Anghel Betolian a obținut 27 de voturi iar contracandidatul său doar 19. Cu acest prilej s-a ales și Consiliul de Disciplină propus de Betolian, la acea dată având calitatea de Consilier doar 2 avocați. În 1907, noua Lege prevede un număr de 6 Consilieri, care alături de Decan formează Consiliul de Disciplină, ca organ de conducere al profesiei. De-a lungul mandatelor sale de Decan au deținut demnitatea de Consilier avocați cu o reputație neștirbită : Ion Peruvianu, Constantin A. Mitescu, G.I. Peșicu, Nicolae P. Guran, N.N. Coandă, C. Radulian, N.M. Vișoreanu, Iuniu T. Tâlpeanu, N.B. Rioșanu, Constantin M. Ciocazan, Ion Pazu.

Încrederea acordată de colegi a fost pe deplin justificată, căci 14 ani au fost dedicați reformelor fără precedent pentru buna organizare a profesiei. Ideile directe pe care le-a urmat permanent au fost ridicarea nivelului profesiei de avocat și înlăturarea intermediarilor de procese. Astfel, la 5 februarie 1896, Decanatul a trimis Tribunalului Dolj, Secția Comercială și Notariat, o adresă motivată, prin care se cerea în mod ferm, ca actele notariale să fie redactate doar de avocați înscriși pe Tablou, „*jelbarii, copiștii și redactorii de acte acaparând întreaga clientelă ce are nevoie de autentificare de acte*” (George Mil. Demetrescu, *op.cit.*, p. 123). Cu multă strădanie și făcând uz de întreaga sa elocință, a reușit să-l convingă pe Președintele Tribunalului de justetea măsurii, iar în 1896-1897 s-a stabilit că actele notariale pot fi redactate doar de avocați.

Noua regulă a afectat foarte mult pe samsarii de procese și jelbarii de acte, care s-au transformat astfel în secretarii unor avocați, care pentru a-și câștiga clientela, apelau la serviciile lor, iar ceștia nu ar mai fi avut voie să intre în Palatul de Justiție. Situația creată a dus la luarea unei noi măsuri de către Consiliul de Disciplină, care a hotărât că toți avocații care cer să aibă un secretar, trebuie să obțină autorizarea Consiliului. Decanul Betolian, prin repetate adrese către Președintele Tribunalului, Procurorul General și Prim Procurorul de pe lângă Tribunalul Dolj, a cerut ca așa zisele servicii juridice ale secretarilor și samsarilor să nu mai fie permise de instanțe și de parchet, în dauna actelor profesionale realizate de tinerii avocați cu studii universitare.

Noile măsuri au fost bine primite de o parte a avocaților, dar au creat și o opoziție însemnată. Starea de indisciplină nu a fost niciodată tolerată de Anghel Betolian, cunoscut ca un om ferm și sever, dar în egală măsură cu o autoritate neștirbită și respectat de toți avocații. În perioada Decanatului său au fost luate multe măsuri disciplinare față de avocații care nu se supuneau noilor reguli profesionale, starea de indisciplină

făcându-l chiar să își anunțe la 17 mai 1899 demisia din funcție, act ce a rămas fără finalitate, întrucât nu a fost primit de către Corpul avocaților.

Prin demersuri repetate și cu sprijinul majorității confrăților, a reușit să impună în Adunările Generale ale Baroului din 26 ianuarie și 15 februarie 1901 *Regulamentul pentru funcționarea secretarilor de avocați și Condițiile eliberării cărții de intrare în Palatul de Justiție*, acte și măsuri aplicate de îndată de către Consiliul de Disciplină. Pentru punerea în aplicare a noilor reguli de însănătoșire a exercitării profesiei de avocat, conducerea Baroului a cerut sprijinul Parchetului și Prefecturii de Poliție, căci lupta cu samsarii și secretarii, care se stabiliseră în casele din preajma Palatului de Justiție, nu era ușoară. Privind retrospectiv întreaga istorie a avocaturii craiovene, putem spune că lupta dintre cele două tabere – „*un război de demnitate și onoare pentru avocați*” (George Mil. Demetrescu, *op.cit.*, p.129) nu a fost niciodată atât de aprigă ca în perioada Decanatului Betolian.

Ca avocat și în funcția de Decan, demnitatea și onoarea profesiei au fost mai presus de relațiile personale, conduita sa fiind de neabătut de la acest principiu. Rămâne de exemplu cazul avocatului Gogu Ștefănescu, față de care a cerut radierea de pe Tabloul avocaților întrucât avea și firmă de comerciant, iar conform Legii și Regulamentului de organizare a profesiei, o persoană nu poate să fie și comerciant și avocat. Fiind un avocat apreciat și un comerciant respectat, Consiliul de Disciplină a hotărât, în contra opiniei Decanului, că „*a deschide prăvălii cu firme*” nu este expres interzis de Regulament și a respins cererea de radiere. Betolian a cerut ca problema să fie supusă dezbaterii Adunării Generale, în ședința extraordinară din 9 iunie 1896, în urma pledoariei sale pentru „*onoarea și demnitatea Corpului*” (George Mil. Demetrescu, *op.cit.*, p.131), votându-se ca măsurile din art. 2 și 11 din Regulament să fie aplicabile, și astfel Gogu Ștefănescu a fost radiat de pe Tabloul avocaților.

Cazul radierii din profesie pentru incompatibilitatea funcțiilor de avocat și comerciant a făcut apoi obiectul unui litigiu tranșat de Curtea de Apel Craiova, care a menținut soluția existenței incompatibilității între cele două profesii, numai că ulterior, Înalta Curte de Casație și Justiție a dat câștig recursului înaintat de Gogu Ștefănescu. Aceasta nu înseamnă că soluția era în sensul apărării prestigiului profesiei și reglementarea ulterioară explicită a tranșat disputa.

Un alt caz cunoscut în acea epocă a fost radierea de pe Tabloul avocatului Ion Stanovici, pe considerentul că la data înscrierii, cât și ulterior a profesat fără să fie cetățean român, chiar dacă ceruse „*împământenirea de la Corpurile legiuitoare*” (George Mil. Demetrescu, *op.cit.*, p.134). Consiliul de Disciplină și Corpul avocaților a fost ferm pentru această soluție, chiar dacă ulterior Curtea de Apel Craiova a dispus

înscris pe Tablou, pe considerentul că la data judecării, partea obținuse „*împământenirea ca român.*” Aceleași soluții au fost luate în anul 1905 și în cazul avocatului Alex. Stanovici, fratele celui dintâi.

Corpul avocaților din Craiova, la îndemnul Decanilor Anghel Betolian și Petre Chițu, a votat la 1 septembrie 1901 Actul de protest față de Nota apărută în Monitorul Imperiului German. Din publicațiile vremii reiese faptul că asociația ziariștilor evreuo-germani din redacțiile ziarelor străine publicase mai multe articole ostile avocaților și comercianților români, discreditându-i în țările occidentale. În baza curentului de opinie creat, în Monitorul Imperiului German a fost publicată o „*Notă a Guvernului German prin care se interzicea avocaților români de a mai angaja procese ale caselor germane de comerț, fără o prealabilă consultare a Consiliului de Disciplină*” (George Mil. Demetrescu, *op.cit.*, p.135). Corpul avocaților din Craiova a votat astfel „*moțiunea prin care se înfieră atitudinea jignitoare demnității noastre*”(Ibidem), ce a avut un viu ecou în toată țara.

Această atitudine fermă și fără precedent avea să prefigureze soluția conflictului apărut la 19 septembrie 1902. Christian Alexian, avocat cu reputație neștirbită, a fost dat afară din ședința de judecată a Tribunalului Dolj, condusă de judecătorul Ioan Coandă, întrucât susținerile juridice din timpul ședinței au fost jignitoare față de instanță, motiv injust invocat.

Corpul avocaților a hotărât declanșarea unei greve de protest, niciunul dintre avocați nemai apărând în fața acestui magistrat. Decanul Betolian a primit puteri depline din partea Corpului în găsirea soluțiilor de rezolvare a acestui conflict. Cum în urma întrevederilor cu Președinții Tribunalului și al Curții de Apel nu s-a putut găsi o soluție agreeată de ambele părți. La cererea sa, la 6 octombrie 1902, Anghel Betolian a fost primit de către Ministrul Justiției, Eugeniu Stătescu, care a decis că „*magistratul își depășise limitele atribuțiilor sale și astfel a adus o ofensă gravă dl. avocat Chr. Alexian*” (Idem, p.137). Soluția a dus la încetarea grevei, act fără precedent în țară.

Anghel Betolian a depus eforturi asidue pentru adoptarea unei noi Legi a avocaturii. Personalitate marcantă a vremii sale, fusese consultat de către Ministrul Justiției, Eugeniu Stătescu, care în 1903 a propus un proiect de modificare a Legii din 1864. Decanul Baroului Dolj l-a făcut cunoscut tuturor avocaților și a cerut confratelui său de la București, dl. Danielopol să convoace primul Congres al avocaților la București, în 1905, pentru a lua în discuție acest proiect și a fi elaborat de Congres un nou proiect de lege, care să exprime voința tuturor avocaților din România. Din păcate acest Congres nu s-a ținut, el organizându-se la Iași,

în 1906, cu aceeași temă, numai că la acea dată, starea sănătății l-a împiedicat pe Decanul Betolian să participe.

Congresul de la Iași a avut însă în vedere amplul proiect de lege, ca act nou, scris de Anghel Betolian, document manuscris rămas în Arhiva Baroului Dolj, care a fost supus dezbaterii tuturor avocaților. Legea din 1907 a ținut cont doar în parte de propunerile însemnate făcute de Decanul nostru, iar avocatul George Demetrescu Miulescu, autor al Istoriei Baroului Dolj 1864 – 1928, care îndeplinea la acea dată funcția de Secretar al Consiliului de Disciplină (cf. manuscris, *op.cit.*, p.140), arată că, privind comparativ, atât proiectul inițiat în 1903 de Ministrul Justiției, cât și proiectul din 1906 semnat Anghel Betolian, ca și conținut, erau acte superioare Legii adoptată în 1907 (George Mil. Demetrescu, *op.cit.*, pp.138-139).

La inițiativa Decanului, între anii 1903-1904 au fost puse bazele „Asociației pentru redactarea actelor de notariat”, înființată de Baroul Dolj pentru stabilirea regulilor după care se încheie aceste acte și a onorariului ce poate fi perceput cu această ocazie, de către avocat. Prin eforturile susținute ale domnilor avocați M. Măldărescu, P. Celăreanu, G.D. Pencioiu, I. Peruianu, C. Turceanu, V. Antonescu ș.a. au fost adoptate mai multe norme și s-au pus bazele „Sindicatului pentru redactarea actelor de notariat”, care a funcționat în prima sa formă până în 1909. Asociația profesională astfel creată a numărat 140 de membrii – avocați și apărători – fiind foarte bine primită, ca un mijloc de asigurare a bunăstării profesionale și legalității actelor întocmite (*Idem.*, p.223).

La inițiativa Decanului de Ilfov, Mihail Antonescu între anii 1905-1909, după lungi și aprige discuții pornite încă din 1903, a fost obligatorie purtarea robei în instanță. Anghel Betolian nu a agreat această normă, dar s-a supus ei, căci *dura lex sed lex*.

În cei 14 ani în care s-a aflat în fruntea Corpului avocaților, formarea culturii juridice a tinerilor avocați stagiați și organizarea administrativ – financiară a Baroului au fost direcțiile principale ale decanatului Betolian. Au fost înființate cotizații lunare (3 lei avocați definitiv și 1 leu avocați stagiați) și taxa de înscriere în Barou de 50 lei, pentru formarea unui fond de rezervă și acoperirea cheltuielilor curente. Avocați de mare încredere au fost desemnați cu responsabilitatea mănuirii fondului bănesc (*Idem.*, p.142).

Convins de faptul că doar profesia îți asigură o adevărată cunoaștere și înțelegere a celor mai delicate probleme ale dreptului, în anul 1897 a inaugurat prima conferință juridică destinată formării stagiariilor. Astfel, la 12 noiembrie acel an, Aureliu M. Eliescu a ținut conferința „*Reductibilitatea dotei*” și mai târziu D. Opreșan a vorbit

despre „*Măsurile necesare pentru conservarea averii copilului conceput dar nenăscut*” (Idem., p.144).

Seria *conferințelor juridice* i-a adus prețuirea avocaților tineri și autorul George Demetrescu Miulescu apreciază că această nobilă preocupare l-a apropiat foarte mult de cei veniți în profesie în timpul decanatului său, devenind un adevărat mentor pentru generația de juriști formată atunci în Craiova și care i-au păstrat o vie amintire (Idem., p.142).

Călăuzit de aceleași idei și cu concursul unor colegi iluștri : I. St. Budurescu, I. Peruianu, M. Kintescu, Iuniu Tălpeanu, Aureliu M. Eliescu și Tache Policrat, a înființat în anul 1898 revista de drept „*Gazeta Judiciară*”, ce cuprindea articole de legislație, doctrină, jurisprudență și economie politică. Din păcate revista nu a durat prea mult în timp.

Un nou ciclu al conferințelor juridice a fost reluat în 1903, reputați avocați craioveni susținând mai mult teme, îndeosebi din materia obligațiilor și a moștenirii. Printre avocații care s-au format sub *aura* sa îl regăsim pe viitorul Decan Dem. D. Stoenescu și mulți alții care se vor afirma peste ani. O altă serie a conferințelor s-a deschis în 1907, ele încheindu-se 2 ani mai târziu. Alți tineri avocați se afirmă acum : Nicu Popilian, Eliodor Vergati, George Dem. Miulescu. Conferințele îmbrăcau forma unor interesante dezbateri juridice, prezidate de Betolian și se adresau nu doar tinerilor avocați, ci întregului Corp, privind probleme de drept de mare însemnătate. Ultima conferință din 18 ianuarie 1909 nu s-a mai putut ține, căci *mentorul* era bolnav, o veche suferință cardiacă agravându-se.

„*În după amiaza zilei de 20 ianuarie 1909, pe când se angaja într-o pledoarie la Curte de Apel, se simți rău, procesul se amână din această cauză, iar medicul constată o puternică congestie pulmonară, fără putință de îndreptare. În noaptea de 23 ianuarie trecu în lumea veșniciei, la 65 de ani, în plină vigoarea a talentului său*” (Idem., p.408).

După 36 de ani de avocatură neîntreruptă în cadrul Baroului Dolj și 14 ani de Decanat, fiind reales de 7 ori în această funcție, Anghel Betolian s-a stins din viață, „*în plin apogeu al carierei sale, dominând Corpul avocaților prin marea sa personalitate și prestigiul la care-l ridicase*”(Idem., p.146). Ca avocat, pleda în grele mai grele procese, pe cele mai controversate probleme de drept, un adevărat maestru al profesiei (Idem.,p.407). În finalul capitolului dedicat Decanatului Betolian, George Demetrescu Miulescu mărturisește că este unul dintre avocații care l-a cunoscut foarte bine, care a fost influențat de personalitatea sa, dar tot de la el a învățat că obiectivitatea cercetătorului istoric este mai presus de sentimente, principiu urmat și de noi.

La trecerea sa în neființă, avocatul Nicu I. Popilian scria „*a murit pe neașteptate cel mai învățat avocat din Craiova (...) fost deputat în*

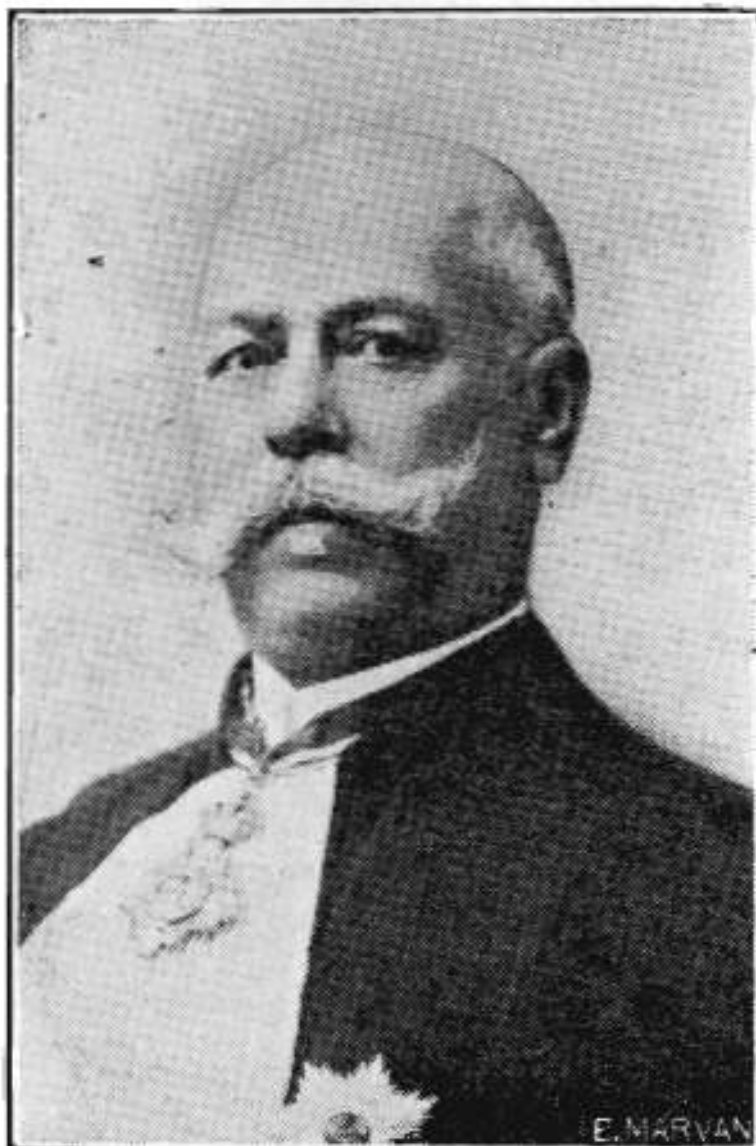
*Adunarea Națională ce a declarat războiul, și care de multă vreme îndeplinea misiunea de Decan al Baroului de Dolj. Caracter semeț dar loial. Era trufaș față de cei puternici, dar înduioșător față de cei obișnuiți. Nicio dată nu și-a plecat fruntea față de corifeii politici pentru a izbuti în afacerile sale de avocat. Suflet mândru, figură impozantă, a preferat să stea departe de luptele politice, decât să înalțe pe umerii săi mediocritățile care acaparaseră în ultima vreme Partidul Liberal, al cărui vajnic luptător fusese odinioară. Era un adevărat cuvântător, înzestrat cu o comunicativă putere de convingere, ce se ridica deseori până la cea mai desăvârșită elocvență, grație clarității ideilor sale și sincerității cu care vorbea. Pledoariile lui întreceau cele mai admirabile prelegeri universitare, căci poseda secretul științei și darul de a-l comunica (...) (N.I. Popilian, *Democrația – Revistă politică, economică și juridică*, 5 febr. 1909, Craiova).*

În perioada interbelică, în memoria marilor Decani, prin eforturile tuturor avocaților craioveni, Palatul de Justiție a fost împodobit maiestros cu busturile primului și celui mai luptător dintre aceștia, pentru afirmarea prestigiului profesiei noastre. „*Conduși de sentimentul înălțării demnității profesionale și acela al cinstirii memoriei celor mai de seamă reprezentanți ai Baroului nostru, la 3 martie 1923 se ia hotărârea ridicării unui bust în Palatul de Justiție, fostului Decan Anghel Betolian, inițiativă pe care Consiliul Baroului o primește și o trece spre executare. (...) Mai târziu, în adunarea din 8 iunie 1924, după propunerea Decanului. Dem. D. Stoenescu, se hotărăște (...) să se ridice un al doilea bust lui Gheorghe Chițu, primul Decan al Baroului Dolj*” (Idem., p.248).

Busturile iluștrilor avocați craioveni au străjuit holul Palatului de Justiție – *Sala pașilor pierduți*, până la preluarea imobilului de către stat, în anul 1948, fiind ulterior atribuit Universității din Craiova, instituție pe care o adăpostește și în prezent. Bustul Anghel Betolian și-a pierdut evidența odată cu preluarea de către stat. Eforturile, chiar actuale de identificare a acestuia au rămas fără rezultat (Raport de activitate al Consiliului Baroului Dolj pe anii 2007-2011).

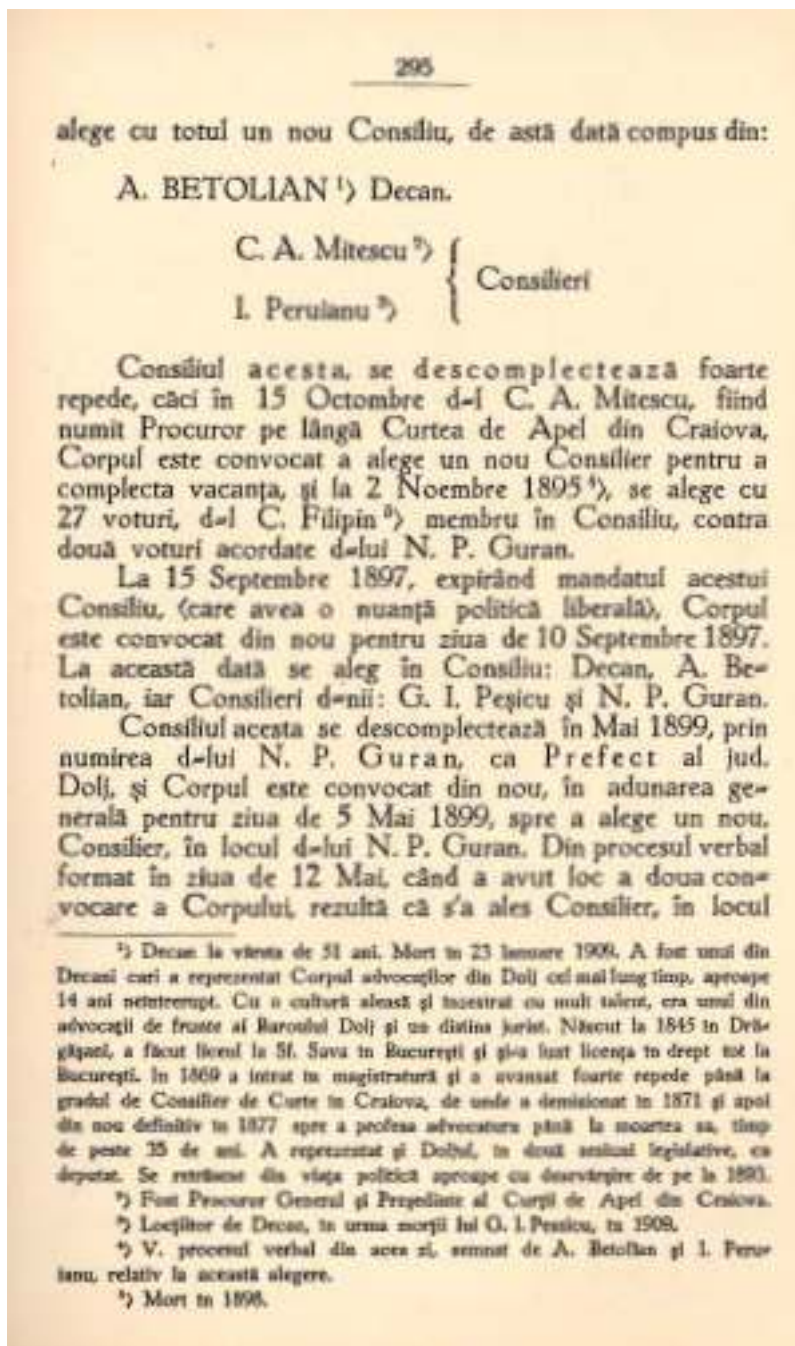
Cine nu are trecut nu are nici viitor. Trebuie să ne cunoaște trecutul pentru a ne prefigura viitorul. Carpe Diem !

ANEXE

A. BETOLIAN <†> 1909
Decanul Baroului Dolj
1895 – 1909.

Fotografie existentă în
George Mil. Demetrescu, *Istoria Baroului Dolj 1864 – 1928*,
Tiparul Prietenii Științei, Craiova, 1928

Fotocopie pagina 295, monografia *Istoria Baroului Dolj 1864 – 1928*, document care lămurește controversa calităților de Procuror General și Președinte al Curții de Apel Craiova, atribuite în alte lucrări, chestiune evocată în prima parte a prezentei

ANEXE

IX. DOLJIU

A. Betolian

Fotografie existentă în
P. Chiăcoiu, *Anuarul Baroului 1905*,
Arte Grafice Ralian și Ignat Samitca, Craiova, 1905, p.48.

ANEXE

Fotografie existentă în
George Mil. Demetrescu, *Istoria Baroului Dolj 1864 – 1928*,
Tiparul Prietenii Științei, Craiova, 1928, p.258

ANEXE

Fotografia actuală
cu casa situată în Craiova, strada Simion Bărnuțiu, nr.33,
(fost Gheorghe Chițu, nr.23),
în care a locuit Anghel Betolian

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA
BAROUL DOLJ
INIȚIATĂ ÎN ANUL 1964

PERSONALITĂȚI ALE BAROULUI DOLJ
ANGHEL BETOLIAN
DECAN AL BAROULUI DOLJ 1895-1909

Ziua Avocatului Român, 24 iunie 2011

PROGRAM
Vineri, 24.06.2011

Ora 18⁰⁰ Casa Universitarilor
Craiova, Str.Unirii, Nr.57

* Cuvânt de deschidere al
Decanului Baroului Dolj
Ion Turculeanu, Prof.univ.dr. Avocat

* Comunicări
Cezar Avram, Prof. univ. dr.
Directorul Institutului de Cercetări
Socio-Umane al Academiei Române
*Anghel Betolian în Revista
craioveană "Arhivele Otteniei"*

Toma Rădulescu, Dr.
Șef secție Istorie-Arheologie
Muzeul Otteniei
Anghel Betolian și Epoca sa

Bianca Predescu, Prof.univ.dr.avocat
Facultatea de Drept și Științe
Administrative din Craiova
Membru în Consiliul Baroului Dolj
*Anghel Betolian - Avocatul,
Mentorul, Decanul*

Ilie Gheorghe
Recital din creația lui Eminescu,
Caragiale, Sărescu

* Cocktail
Colegi activi și pensionari, presă
invitați, justiție, personalități

Mai multe detalii pe www.barouldolj.ro

Afișul Conferinței Personalități ale Baroului Dolj – Anghel Betolian